

CHILE-BULLETTINEN

nr 1/75

Pris 2 kr

- Chilekommitténs andra kongress ●Nyheter och kommentarer
- Militariseringen av skolan i Chile ●Frige de politiska fångarna!
- Därför mördades Prats och Tohá ●Herrskapet Pinochets julklappar

Ytterligare ett beklagligt
själmord, mi general...

CHILEBULLETINEN

Manusstopp för nästa nummer av Chilebulletinen: 15 februari.

Ansvarig utgivare: Stefan de Vylder

Redaktionssekreterare: Pierre Frühling

Detta nummer presslagt den 13 januari 1975.

Tryck: Civiltryckeriet i Kristianstad AB.

Chilebulletinens adress: Chilebulletinen, Chilekommittén, Bryggargatan 4, 3 tr, 111 21 Stockholm. Tel. 08-21 27 23.

Äldre nummer av bulletinen kan rekvideras från Chilekommittén.

Prenumerationspris för 7 nummer: 15 kronor. Stödpre-numeration: 25 kronor. Kampprenumeration: 50 kronor. Postgiro 88 72 33-5, Chilebulletinen, Stockholm.

Ange på talongen från och med vilket nummer prenumerationen önskas.

CHILEKOMMITTÉN

Chilekommittén bildades som solidaritetsorganisation i december 1971. Efter militärkuppen i Chile den 11 september 1973 är Chilekommittén i Sverige en del av en internationell solidaritetsrörelse.

Vid en nationell kongress i december 1973 blev Chilekommittén riksorganisation med gemensamma stadgar och gemensam styrelse.

Chilekommitténs målsättning är att politiskt och materiellt stödja motståndskampen i Chile samt att sprida lärdomar om den chilenska arbetarklassens kamp före och efter gorillakuppen. Chilekommitténs insamlade medel går villkorslöst till motståndsrörelsen inne i Chile.

Chilekommittén är partipolitiskt obunden och tillåter olika politiska riktningar och tendenser att komma till uttryck såvida inte tendenserna går emot kommitténs plattform.

Chilekommittén arbetar efter följande tre huvudparoller:

STÖD DET CHILENSKA FOLKETS KAMP MOT FASCISM – FÖR SOCIALISM!

FRIGE DE POLITISKA FÅNGARNA!

KAMP MOT IMPERIALISMEN!

Den som är intresserad av att delta i Chilekommitténs arbete kan bli medlem genom att betala in medlemsavgift (30 kr/år) på pg 8 72 33-5 och efter tid och förmåga delta i aktiviteterna inom någon av landets lokala Chilekommittéer.

STÖD DEN CHILENSKA MOTSTANDSKAMPEN!

Pg 65 39 28-2

I Sverige finns Chilekommittéer på följande orter:

Arvika, Bollnäs, Borås, Eslöv, Falun, Finspång, Flen, Gislaved, Gävle, Göteborg, Hallstavik, Helsingborg, Härnösand, Jönköping/Huskvarna, Kalix, Kalmar, Karlskoga, Kiruna, Kramfors/Sandöverken, Kristianstad, Köping, Linköping, Ludvika, Luleå, Lund, Malmberget, Malmö, Norrahammar, Norrköping, Nässjö, Oskarshamn, Pajala, Partille/Lerum, Piteå, Simrishamn, Skellefteå, Skutskär, Stor-Stockholm, Storvik, Strängnäs, Sundsvall, Söderhamn, Tomelilla, Uddevalla, Umeå, Uppsala, Vingåker, Visby, Visingsö, Vänersborg, Västervik, Västerås, Växjö, Örebro, Örnköldsvik, Östersund, Östhammar.

I Stor-Stockholm finns lokalgrupper på följande platser:

Adolf Fredrik, Bergshamra, Farsta, Frihamnen, Haninge, Hägersten/Skärholmen, Järfälla, Kungsholmen, Lidingö, Nacka/Saltsjö-Boo, Peddagruppen/Frescati, Salem/Botkyrka, Sigtuna/Märsta, Skarpnäck, Sollentuna, Solna/Sundbyberg, Södermalm, Södertälje, Teknisgruppen, Tensta/Rinkeby, Täby, Upplands-Väsby, Vallentuna, Vantör, Vasa/Norrmalm, Västerort, Vårby/Fittja, Årsta.

Chilekommitténs andra kongress

Femton månader efter den kontrarevolutionära kuppen i Chile genomförde Chilekommittén i Sverige sin andra kongress. Om deförsta kongressen, som hölls redan tre månader efter reaktionens tillfälliga seger i Chile, kan sägas ha varit präglad av den häftiga upprördheten och avskyn inför terrorn och det brutala våldet så var den andra kongressen präglad av detsamma, men också av en fördjupad insikt om nödvändigheten av ett långsiktigt, tålmodigt och envetet solidaritetsarbete i Sverige för den chilenska arbetarklassen och dess allierade i kampen mot kontrarevolutionen och för socialismen.

Tiden mellan den första och andra kongressen har i Sverige inneburit att samtidigt som borgerliga massmedia och Sveriges Radio nästan upphört att rapportera om utvecklingen i Chile så har Chilekommittén vuxit sig allt starkare. Nya lokalkommittéer har bildats så att det vid den andra kongressen fanns delegater från Kiruna i norr till Ystad i söder. Detta betyder att Chilekommittén – som ser just basplansaktiviteten, dvs den aktivitet som varje lokalkommittén utför, som solidaritetsarbetets väsentligaste nivå – har förstärkt grunden för den fortsatta solidariteten. Samtidigt återstår oerhört mycket – något som den andra kongressen också klargjorde.

Kongressen hade att ta ställning till ett stort antal motioner och förslag. Dessa hade före kongressen förts ut via intern kongressbulletin och diskuterats inom lokalkommittéerna. Bland alla motioner och förslag fanns ett antal huvudfrågor – främst sådana rörande Chilekommitténs målsättning (grundvalen för solidaritetsarbetet och dettas enhet), organisationens karaktär, utarbetandet av riktlinjer för det fortsatta arbetet, Chilebulletinens karaktär och utformning, fördelningen av Chile-insamlingens medel (pg 65 39 28–2), bojkottkampanjen (Chile-koppar och andra chilenska varor) och fång- och flyktingfrågor.

Chilekommitténs plattform oförändrad

Chilekommitténs målsättning står oförändrad: »Chilekommittén arbetar för materiellt och politiskt stöd åt den chilenska motståndsrörelsen i enlighet med de tre huvudparollerna: 1. Stöd det chilenska folkets kamp mot fascism – för socialism. 2. Kamp mot imperialismen! 3. Friged de politiska fångarna!» Här fanns en rad ändringsförslag, alltifrån smärre ändringar (som utbyte av begreppet fascism till militärdiktatur) till mer genomgripande (som att begränsa ChK:s långsiktiga stöd åt kampen i Chile genom att i den första parollen ta bort avsnittet »för socialismen»). Inget av dessa nådde emellertid erforderligt stöd på kongressen.

Frågan om Chilekommitténs karaktär har debatterats internt under hela året mellan den första och den andra kongressen. Det beslut som togs på kongressen innebär att Chilekommittén »tillämpar tendensfrihet inom organisationen» samt att »Chilekommittén medger tendensfrihet i yttre manifestationer om inte tendenserna går emot målsättningen.» Till denna nya skrivning fogade också kongressen en kommentar vilken främst betonar att Chilekommittén vid enhetsmanifestationer eftersträvar en konkret minimiplattform. Paroller utöver denna minimiplattform får sedan föras fram om de inte går emot plattformen (eller Chilekommitténs samlade målsättning).

Den nya skrivningen får ses som ett bekräftande av den första kongressens beslut i denna fråga då den nya skrivningen följer den gamla men är något utvecklad med klarare formuleringar.

Handlingsprogrammet antaget enhälligt

Efter en lång och värdefull men stundtals tröttnande debatt samt ett intensivt arbete av redaktionsutskottet (som hade till uppgift att söka jämka samman ställda förslag) antog kongressen enhälligt »Riktlinjer för Chilekommitténs arbete mellan den andra och den tredje kongressen». Dessa Riktlinjer anger utgångspunkter och verksamhetsinriktning för hela Chilekommitténs arbete under det närmaste året, och avser att utpeka våra konkreta arbetsuppgifter och därigenom ge Chilekommitténs målsättning för solidariteten med det chilenska folket ett konkret innehåll.

Kongressen arbetade mycket intensivt under två och en halv dag. De beslut som togs måste anses ha en bred förankring inom Chilekommittén. Detta bär gott för det fortsatta arbetet för det chilenska folket.

Kongressdeltagarna åkte hem i den förstärkta, men inte utsläta, enighetens tecken – en förutsättning för det tålmodiga, envetna och militanta solidaritetsarbetet som ligger framför oss under de närmaste åren. Den arbetssamma och inte på något sätt felfria andra kongressen måste betraktas som en klar framgång för Chilekommittén och alla dess aktiva medlemmar och det kommande året kommer att – på kongressens grundval – resultera i ett fördjupat svenskt stöd åt det chilenska folkets motståndskamp!

M.F.

Delegater från hela landet samlade på svenska Chilekommitténs kongress har med anledning av AB Bofors' försäljning av ammunition till Argentina antagit följande uttalande:

I Argentina pågår nu en intensiv terror mot arbetarorganisationer och mot politiska flyktingar från Chile. Politiska mord av den argentinska regeringen närstående terrororganisationen AAA (Argentinska Anti-kommunistiska Alliansen) hör till vardagen.

I denna situation säljer AB Bofors med regeringens godkännande vapen till den argentinska förtryckarregimen. Kongressen stöder Hamnarbetarförbundets vägran att lasta vapen och anklagar samtidigt regeringen för detta förräderi mot den argentinska arbetarklassen.

Vi kräver att regeringen sätter stopp för vapenleveranser till latinamerikanska förtryckarregimer. Kongressen uppmanar alla transportarbetare att följa hamnarbetarnas exempel.

Stockholm den 13.12.1974

Stöd »Kampfonden»!

Chilekommitténs ekonomiska läge är sedan en tid tillbaka synnerligen presat. Våra skulder är stora, och likviditeten är hårt ansträngd. De medel som flyter in går i stort sett åt till att betala de löpande utgifterna.

Chilekommitténs styrelse har därför beslutat inrätta en kampfond, och

vårt mål är att så snart som möjligt komma upp i 40 000 kronor.

Hjälp Chilekommittén att komma över sin akuta ekonomiska kris!

Lämna snarast ditt bidrag!

Skriv »Kampfonden» på talongen.

Pg 88 72 33–5, Chilekommittén.

nyheter och kommentarer

Kissinger ger bakläxa

Enligt uppgifter som publicerats i New York Times skall förra fredspristagaren Henry Kissinger ha »läxat upp» USA's Chile-ambassadör David Popper för att denne inför Pinochetjuntan skall ha protesterat mot tortyren av de politiska fångarna.

Enligt tidningen skall Popper ha uppsökt dåvarande försvarsministern Oscar Bonilla den 22 juli förra året för att protestera mot juntans kränkningar av de mänskliga rättigheterna i Chile. Popper hade därefter sänt en rapport om samtalet till Washington.

Kissinger hade själv på Poppers rapport antecknat: »Säg åt Popper att upphöra med sina föreläsningar i statskunskap.» Därefter skall Kissinger ha skrivit ett brev till Popper och givit denne en reprimand för protesterna mot tortyren.

(New York Times 27.9.74)

Enligt uppgifter i bl a Santiago-tidningen El Mercurio har Henry Kissinger för avsikt att besöka Chile i början av februari detta år.

Farlig läsning

»El Cid» och »Don Quijote», den klassiska spanska litteraturens två mästerverk, har förbjudits i Chile av militärjuntan. »El Cid» har befunnits vara olämplig på grund av att »huvudpersonen utkämpade och vann slag efter sin död». Juntan motivering för att förbjuda »Don Quijote» är att verket innehåller »vissa subversiva idéer som folket kan tänkas tolka på ett olämpligt sätt».

(Chile Democrático Nr. 33/1974)

Lagens Långa Arm

I Brasilien dömdes den 10 oktober 1974 Francisco Pinto, parlamentsledamot från det enda tillåtna oppositionspartiet Demokratiska Rörelsen, till fängelsestraff för att »ha förolämpat Chiles statschef, General Augusto Pinochet». Pinto hade i parlamentet kritiserat Pinochet med anledning av dennes förestående statsbesök i Brasilien.

I Brasiliens Högsta Domstol sitter de läraste och klokaste representanter för landets rättsväsende. Om man ifrågasätter ledamöternas heder och omdöme riskerar man – liksom man gör i Sverige – att ådömas stränga straff.

Ha — Ha!

Åkeribranschen genomgår för en svår kris i Chile. Enligt uppgifter i junta-tidningen El Mercurio den 19 november förra året var cirka 30 procent av Chiles 52 000 lastbilsägare arbetslösa på grund av brist på körningar. Ordföranden i Chiles åkeriägarfederation, León Vilarín, — ökad för sin roll i sabotagen mot Allende-regeringen — beklagade sig i en intervju i tidningen över att de få jobb åkarna fick var uselt betalda; tarifferna för lastbilstransporter var, enligt Vilarín, de »lägsta i hela Sydamerika».

Trots dessa låga tariffer stod alltså 30 procent av åkarna utan jobb.

En av Vilaríns kollegor, Manuel Limidiro Martínez, har haft speciell anledning att vara missnöjd. Den 26 juli 1974, på dagen ett år efter det att Martínez och hans kollegor inledde den långvariga åkeriägarlockout som ingick i borgarklassens förberedelser för septemberkuppen, antände ett motståndskommando en av de lastbilar som stod parkerade utanför Martínez' bostad. Aktionen utfördes under utgångsförbudet på natten, och på en tunna vid sidan av de utbrunna resterna av lastbilen återfanns bokstäverna MRP (Movimiento de Resistencia Popular, »Folkliga Motståndsrörelsen»).

Solidaritet med de arbetslösa

Under den gångna vintern i Chile togs det i många bostadsområden, och speciellt i de allra fattigaste kåkförstäderna som omgärdar Santiago, initiativ till »gemensamma måltider» (ollas comunes) med de arbetslösa.

Dessa gemensamma måltider gick ofta till så att de som hade arbete bestämde sig för att bland grannar, vänner och bekanta samla in mat eller pengar till mat och dryck och på en gemensam plats i området duka upp för en stor måltid, till vilken alla arbetslösa med familjer i området inbjöds.

Gemensamt organiserades hopsamlandet av mat och dryck, stolar, bord, bestick, tallrikar etc. I inköpen, matlagningen, diskningen och städningen tog alla aktivt del.

Dessa gemensamma måltider hade en till synes rent humanitär karaktär, men de uppfattades ändå som en folklig protest mot den höga arbetslösheten. Förutom att måltiderna var en konkret uttryck för klassolidariteten med de arbetslösa som fick äta sig mätta hade de en rad positiva bieffekter. De gav möjlighet att bryta ned litet av den rädsla, misstänksamhet, resignation och apati som jutan har försökt sprida bland de förtryckta i Chile i dag. De bidrog också till att nya politiska kontakter skapades, de gav tillbaka medvetenheten om styrkan i det kollektiva handlandet.

Allt detta utan att jutan kunde ingripa. Att med polis och militär slå ned på att de fattiga anordnar gemensamma måltider i sina bostadsområden är för den annars helt hänsynslösa Pinochet-jutan litet väl magstarkt.

Författningsexperts funderingar

»Politiska grupper som är motståndare till personlig egendom och människans grundläggande rättigheter kan inte tolereras. Regeringen tänker inte än en gång helt naivt ge fienden de verktyg den behöver för att tillintetgöra demokratin. Marxistiska partier kommer därför att stå utanför lagen eftersom den nya författningen kommer att fastslå att partier, som genom sin ideologi och aktioner från sina medlemmars sida motsätter sig ett demokratiskt styrelsesätt, därmed också framstår som fiender till ett lagbundet demokratiskt samhälle. Den barocka uppfattningen att en demokrati skall ge full frihet åt allt och alla är ingenting annat än en fälla från den internationella kommunismens sida, i vilken tyvärr många demokrater faller.»

(Från en presskonferens höll den 9 november av Enrique Ortúzar Escobar, ordförande i den chilenska regeringens Författningskommission)

Rekordstort underskott

Enligt en intervju som Chiles finansminister Jorge Cauas beviljade Santiago-tidningen El Mercurio den 22 dec förra året räknar jutan nu med ett underskott på ca 900 milj dollar i Chiles betalningsbalans år 1975. Juntans tidigare, överdrivet optimistiska prognoser har pekat på ett underskott på bara ett par hundra miljoner, och Cauas' senaste siffror är uppseendeväckande höga. Som jämförelse kan nämnas att Chiles totala exportintäkter kan beräknas uppgå till ungefär 2 000 milj dollar nästa år, och den kraftigt nedskurna livsmedelsimporten till 300 milj.

Av intervjun med Cauas framgår klart att det blir oerhört svårt för jutan att täcka hela det beräknade underskottet. 250 milj är redan klara, antyder Cauas — det rör sig om krediter från Internationella Valutafonden och från nordamerikanska affärsbanker, krediter som redan tycks vara utlovade. Beträffande de resterande 650 miljonerna nöjer sig Cauas med att vagt hänvisa till förhoppningar om »lättnader i Chiles skuldbetalningar, internationella krediter och inflöde av utländskt kapital i allmänhet».

Priserna på Chiles i särklass viktigaste exportvara, kopparn, har det senaste halvåret sjunkit mycket kraftigt och ligger i dag t o m under de mycket låga nivåer som rådde under Allende-tiden.

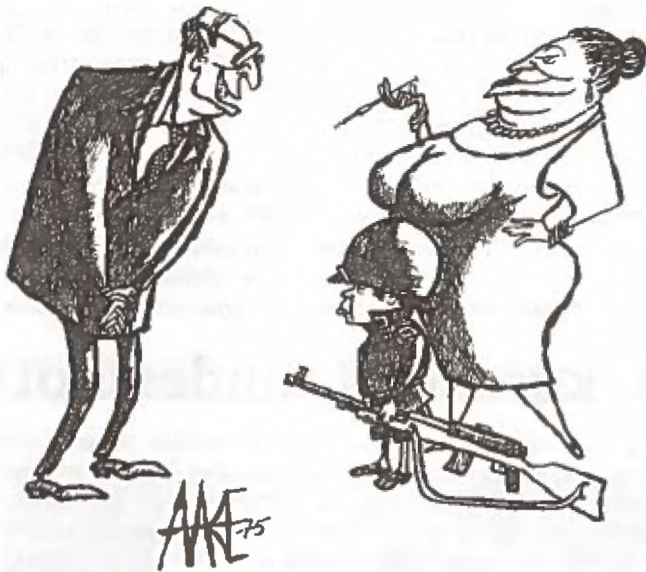
Gorillorna rustar på

Det chilenska flygvapnet har av USA köpt in 17 st överljudsplan av typen F-5E samt 36 st reoplan av typ Cessna A-37 för att ytterligare rusta upp sin krigsmakt. Leveranserna skall enligt kontrakten ske inom två år.

(La Prensa, Lima, 8.10.74)

Stöveltramp i skolorna

... Och lille Pedrito
har börjat i leksskolan,
kan jag se...

Alltsedan september 1973 har det blivit alltmer uppenbart att juntan i Chile inte bara isoleras internationellt, utan i växande grad också nationellt, inom landet. Detta faktum avspeglas i omöjligheten att bygga fascism i Chile, dvs framförallt att basera statsmakten och dess kontroll över samhället på en fascistisk massrörelse. Juntan tvingas därför låta krigsmakten »ersätta» en sådan massrörelse som kontrollorgan för samhällets alla sektorer. Militariseringen av ekonomin är sedan länge ett välkänt faktum och nu tycks det gälla en offensiv för en total militarisering av hela utbildningsväsendet.

Ordern om föräldramöte på läroverket »Santa Rita» som återges här intill är bara ett exempel. Andra dokument som Chilebulletinen fått via kamrater inne i Chile visar hur militariseringen av skolorna mer konkret skall organiseras. I ett dokument från högkvarteret för de militära enheterna regleras således arbetssättet för alla skolor i Santiago-området. Där klargörs det att skolorna inte bara skall vara underställda utbildningsministeriet, som i sin tur är underställt juntan via krigsmakten, utan också att de militära myndigheterna direkt skall gripa in i alla skolor. Rektorerna skall vända sig till högre utbildningsinstanser endast i frågor som är av rent administrativ karaktär, t ex angående läromedel, skolinventarier osv. I alla övriga frågor måste de vända sig till olika militära myndigheter. En av rektorernas viktigaste skyldigheter gentemot de militära myndigheterna är att ange skolpersonal som t ex:

Ägnat sig åt att kommentera nutida politiska frågor;

Förvrängt patriotiska värden och begrepp;

Förvrängt läroböckernas innehåll genom att ge en partisk eller personlig tolkning;

Spridit nedsättande rykten om regeringens handlingar;

Inte har åtlydit studieplanen;

Inte på ett snabbt och effektivt sätt har åtlydit direktiv från överordnade myndigheter, speciellt i frågor som är relaterade till förhållandet av de patriotiska värdena;

Spridit idéer som tenderar att försvaga lärarkåren eller annan skolpersonal och/eller tenderar att försvaga uppfattningen om rektorns auktoritet över all personal och alla elever.

Naturligtvis är det också rektorernas skyldighet att även ange de elever och föräldrar som i sin verksamhet i skolan eller i föräldraföreningen gjort sig »skyldiga» till bl a ovanstående »brott». Vidare betonas det att all brist på entusiasm hos skolans personal i utförandet av deras åligganden kommer att betraktas som en allvarlig försummelse för vilken rektorerna bär det fulla ansvaret. Också de militära myndigheternas rättigheter till ingripanden i skolorna — i första hand genom ansvariga officerare — preciseras. Här bara ett par exempel: Rättighet att besöka skolan vid vilken tid som helst;

Rättighet att kommendera skolans alla lärare till möte på tid och plats efter eget gottfinnande;

Rättighet att föreslå suspension av rektor som har agerat med bristande entusiasm. Så skall alltså stöpningsen av eleverna i den »Hedervärda» Juntans (dokumentens egna ord) form garanteras. Skolorna skall ockuperas såväl utifrån som inifrån av gorillornas knektar och av dessa kontrollerad och underordnad personal. Men detta anser juntan inte vara tillräckligt, själva innehållet i undervisningen måste också förändras på ett mer genomgripande sätt än hittills. Framförallt har undervisningen i juntans ögon försummat frågor relaterade till »Den Nationella Säkerheten». För att råda bot på detta har juntan tillsänt utbildningsministern en lag som skall reglera denna undervisning. På de lägsta nivåerna skall frågorna om den nationella säkerheten bakas in i de vanliga skolämnena som t ex historia, ekonomi osv. På de högre nivåerna skall detta kompletteras med undervisning av speciellt utvalda officerare i det särskilda ämnet »Nationell Säkerhet».

Speciellt på universitetsnivå skall detta särskilda ämne få stort utrymme i form av obligatoriska kurser för alla studenter, dels under det första studieåret på universitetet, dels under det sista. För vissa utbildningslinjer skall vidare en minst tre månader lång tjänstgöring i militära enheter göras obligatorisk och kan då också räknas som fullgjord värnplikt och berättiga till titeln »reservofficer». Jämfört med tidigare, då många studenter kunde mygla sig förbi värnplikten helt, innebär detta otvivelaktigt en skärpning. Stöveltrampen skall inte bara höras utanför universitetet, de skall eka också därinne och många studenter skall tvingas dra på sig gorillornas symboler.

(Båda ovan refererade dokument är daterade kring sensommaren/hösten 1974 och direktiven skall enligt dessa ha börjat genomföras under höstterminen samma år.)

PF

LÄROVERKET "SANTA RITA"
AVENY LARRAIN Nr.7437
LA REINA - SANTIAGO.

LA REINA, 29 augusti 1974.

TILL MÅLSMAN:

Enligt order från CHEFEN FÖR DE MILITÄRA ENHET-
TERNA, BRIGADGENERAL NILO FLOODY BUXTER, kallar rektor för Santa Ritas läro-
verk alla målsmän till ett möte som kommer att äga rum tisdagen 3 september
klockan 20.00, i läroverkets sammanträdesrum, Av. Larrain Nr. 7437.

Att inte hörsamma denna kallelse är mer än till-
räcklig anledning för att orsaka er omedelbara arrestering.

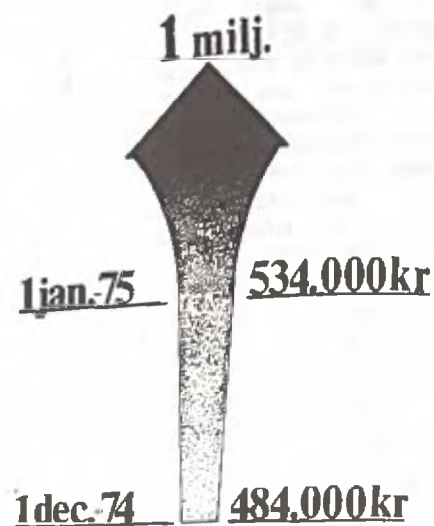
PBRO. ULISES VERGARA LECLERC

REKTOR FÖR LÄROVERKET "SANTA RITA"

P.S. Varken muntliga ursäkter eller ursäkter per telefon accepteras. Den måls-
man som verkligen är förhindrad närvara, SKALL FRAMLÄGGA SINA FÖRKLARINGAR
SKRIFTLIGEN, FÖRE MÖTET TISDAGEN DEN 3 SEPTEMBER, för att överlämnas till
Kommandot för de Militära Enheterna.
VAR VÄNLIG ÅTERSÄND DENNA SKRIVELSE UNDERTECKNAD PÅ MÅNDAGEN DEN 2.

*Översättning från det spanskspråkiga originalet. Alla under-
strykningar och ord skrivna med stora bokstäver enligt origina-
let. Observera ordrens datum: 29 augusti, mötet skall äga rum 5
dagar senare!*

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★
**EN MILJON
TILL MOTSTÅNDS
RÖRELSEN!
PG 65 39 28 - 2**

Barometern ovan visar resultatet av
Chilekommitténs insamling. Vi är en
god bit på väg mot den första miljonen!

DÄRFÖR MÖRDADDES

»Vad beträffar Pinochet kan jag säga dig att hans förräderi saknar motstycke i Chiles historia.» Så skrev Chiles förre överbefälhavare, den mördade General Carlos Prats, i ett brev till José Tohá's änka. Tohá, som fängslades omedelbart efter septemberkuppen, var först inrikesminister och sedan försvarsminister i Salvador Allendes regering. Tohá mördades i ett av juntans fängelser, Prats mördades av Pinochet-juntans agenter på en gata i Buenos Aires.

Brevväxlingen mellan Prats och Moy de Tohá, ur vilken Chilebulletinen nedan publicerar några utdrag, ger en del av bakgrunden till varför Prats och Tohá måste röjas ur vägen.

Ett par ord till bör dock sägas om huvudpersonerna. Carlos Prats blev hösten 1970 chef för armén och Chiles ÖB efter mordet på dåvarande ÖB, René Schneider. Schneider mördades av en högerextremistisk kommandogrupp strax före Salvador Allendes tillträde som president.

Den nionde augusti 1973, ungefär en månad före kuppen, avgick Prats som ÖB för att efterträdas av Augusto Pinochet. Såväl Prats som Allende betraktade då Pinochet som »pålitlig».

Prats tjänstgjorde förutom som ÖB även som inrikesminister i Allendes regering under ett par korta perioder. Han var inte medlem i något vänsterparti, och än mindre var han marxist, men han var strikt »konstitutionell» och försvarade den lagligt valda Allenderegeringen mot högerens kupplarer.

Efter kuppen lämnade Prats Chile för att slå sig ned i Buenos Aires och ta anställning som tjänsteman i ett större företag. Helt borta från den politiska scenen i Chile var han dock aldrig; han upprätthöll vissa kontakter med oppositionella grupper inom krigsmakten, och han sammanträffade ibland i största hemlighet med chilenska exilpolitiker. Kort före sin död träffade han bl a Chiles Kommunistiska Ungdomsförbunds förra ordföranden Gladys Marín.

I en intervju med den holländska journalisten Marlise Simons – en intervju som Simons fick låna att offentliggöra endast i händelse av Prats' död – omtalade Prats bl a att han var i färd med att skriva sina memoarer.

Prats visste mycket. För Simons och Marín berättade han bl a om CIAs stöd åt chilenska krigsmakten, om förre presidenten Eduardo Frei's kontakter med CIA – Frei tycks fö ha varit den person som Prats näst efter Pinochet avskydde allra mest bland chilenska politiker och militärer – om jun-

ta-medlemmarna själva, om oppositionen inom krigsmakten m m.

Prats var farlig för juntan; därför måste han röjas ur vägen.

Att även José Tohá var farlig för juntan framgår klart av Prats' brev. Tohá var under större delen av Allendes regeringstid försvarsminister, och hade som sådan en god – ehuru inte tillräckligt god – inblick i militärens förhållanden.

När Tohá, som var över en och nittio lång, avled efter sviterna av en lång tids oavbruten tortyr vägde han under fyrtiofem kilo. Enligt juntans begick han själv-mord genom att hänga sig i sin cell.

Kära Moy,

Jag nåddes av ditt tragiska budskap...

...

Varför lät dom sitt raseri gå ut över José? Därför att var och en av dagens galärvakter plågades av vissheten om att José var den inom hela Unidad Popular som kände dem allra bäst. Han såg dem när de var ödmjuka och servilt lydde order, han såg dem kröka ryggen inför sina överordnade, han kände väl till deras personliga tomhet, deras rivalitet och avundsjuka mellan de olika vapenslagen, deras futtiga begär och frivolitet, deras intellektuella och kulturella begränsningar och deras falska, hycklande lojalitet.

José Tohá hade åtskilligt att berättat, och med den moraliska auktoritet som han besatt hade hans ord haft tillräcklig kraft för att störta dessa avfallingar från den militära, professionella plikten ifrån deras självuppygda piedestaler.

Och hur skulle de bära sig åt för att gå till motattack mot José? ... Du kan vara övertygad om att de skulle ha tjänat på att låta

Mordet den 30 september 1974 på Carlos Prats av förövarna av attentatet fann den argentinska p

honom leva om de hade kunnat finna den allra minsta förolämpande anklagelse mot honom.

Vad beträffar Pinochets uppförande kan jag säga dig att hans förräderi saknar motstycke i Chiles historia. Tänk på hans smidiga, listande uppträdande under perioden mars till september 1973, och betänk att han själv har erkänt att han redan i mars hade undertecknat ett löfte om att störta Allende!

Slutligen vill jag något beröra dina anmärkningar om att jag skulle kunna utträta en hel del »utan att bränna mig» eller »sticka upp huvudet» och att jag måste »försöka förstå problemet med dem som tar upp kamp mot militären».

Jag vill säga ett par ord beträffande den beskyllning mot mig som du försiktigt antyder. Min tystnad beror inte på att jag är rädd för att »bränna mig». En politiker som vill skörda frukter där andra har sått är kanske rädd för att »bränna sig», men som du vet är jag inte någon politiker. Jag vill inte bli någon heller. Kanske du inte förstår att jag inför framtiden endast kan hysa en enda stor längtan: att den dagen snart skall komma då det stora flertalet av mina f d kollegor själva inser att dom har blivit lurade, att de skall inse att

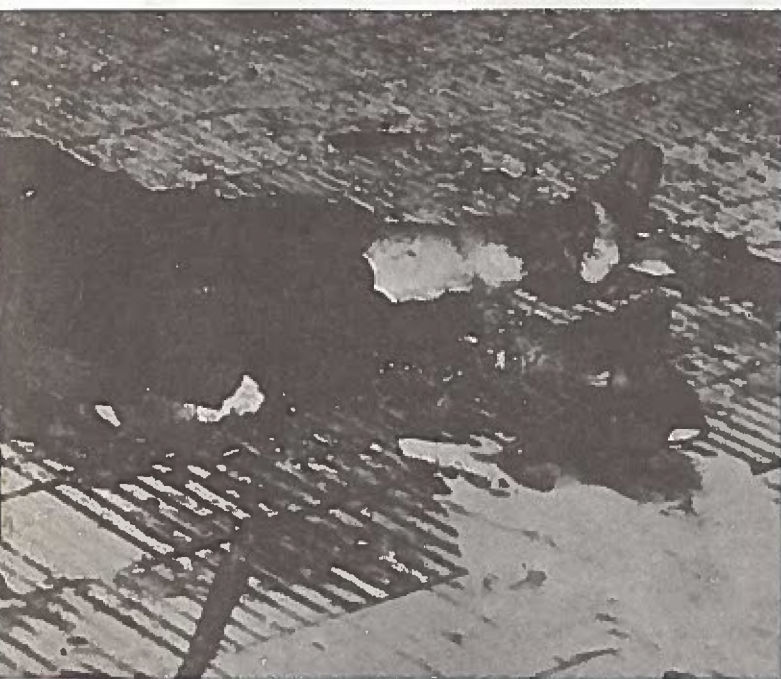

José Tohá kort efter fängsl

de har begått historiens största felsteg i och med att de gjort sig själva till sitt eget folks bödlar. Endast när de inser detta kan man nå frigörelsen.

Alla störande ingripanden från

S PRATS OCH TOHÁ

och hans fru Sofia var professionellt utfört, och polisen inga spår.

landet i september 1973.

min sida skulle i dag motverka sina egna syften, ty de skulle bara förse juntan med argument. Du kan inte föreställa dig vilka mödor man har lagt ned på att försöka svärta ned min yrkesheder; allt-

sedan januari månad har kampanjen mot mig varit speciellt ihärdig, både inom och utanför de militära leden...

Samtidigt bör du erinra dig att på den tiden jag verkade för en politisk lösning av problemen – en lösning som skulle ha kunnat bespara oss allt det som hände sen – så lyssnade varken UP eller oppositionen på mig. Om man trott på mig då skulle vi nu inte behöva sörja varken presidentens martyrskap eller José's olycka. Jag känner mig alltså i dag fri från alla politiska skyldigheter, samtidigt som jag tvingas koncentrera mig på att arbeta mycket hårt för mitt uppehålle.

Mina skyldigheter, Moy, är endast skyldigheter av personligt slag, skyldigheter gentemot sådana som du, och beviset för detta har du i detta svar som i all sin uppriktighet visar dig vilket förtroende jag hyser för din vänskap.

Jag har inte förlorat hoppet om att få återse dig. Under tiden önskar jag dig av hela mitt hjärta största möjliga sinnesfrid.

Sofia ber mig framföra hennes varmaste hälsningar, och mottag från mig en stor kram från din vän.

Undertecknat:
Carlos

Käre Carlos,

Ditt brev ingav mig blandade känslor. Å ena sidan var det skönt att få bekräftat att du fortfarande är samme käre vän som alltid, men å andra sidan kände jag att mina ord till dig, sagda i största hast på ett band som en person som jag hyser allt förtroende för skulle överlämnas till dig, av dig hade misstolkats, eller i varje fall inte hade nått dig med den innebörd som jag i själva verket hade åsyftat.

Jag tror, käre Carlos, att jag när jag gav dig uppmaningen »hjälp oss» inte alls var ute efter att få veta om du tillhörde eller sympatiserade med UP, än mindre om du blivit marxist. Jag är helt på det klara med att det är till konstitutionell militär som du har fostrats, och det är denna din skolning och principfasta hållning som gör att jag tror att vi i dag har någonting gemensamt. Jag tror att det efter den elfte september handlar om en helt ny situation och att ideologin i denna kamp är sekundär, så sekundär att t o m en Fulbright, en Church och en Kennedy har ingripit till förmån för våra intressen.

Det som har hänt i USA de senaste dagarna (Moy de Tohá syftar här på avslöjandena om CIAs och Kissingers roll i Chile, red. anm.) har givit mig svar på många frågor som plågade mig, liksom de även plågade dig. Det gäller den brist på förståelse som de våra i regeringen visade dig när du förgäves sökte få till stånd en politisk lösning på den kris vi genomlevde före statskuppen.

Först nu förstår jag varför ingenting lyckades, varför José var så förtvivlad när han märkte hur sterila alla hans samtal var, hur allt föll till marke i ett irrationellt kaos. Fienden var, Carlos, mycket stor och mycket mäktig. Varken Salvador eller någon annan hade kunnat förhindra utgången. Allt var noga planerat, med taktik och strategi hämtade från de militära organisationerna, från CIA och från det kapitalistiska monstret, den Nordamerikanska regeringen. Vad kunde väl vi göra emot dessa krafter, fattiga och utslitna som vi var, uttrötta efter tre års oupphörlig, kraftödande kamp?

Jag upplevde din förtvivlan på nära håll, och delade den helt med dig. Jag upplevde den med José, i hans tystnad, men nu i dag tror

jag att både han och presidenten och många andra mycket klart såg varifrån allt kom och att dom var medvetna om omöjligheten i en politisk lösning.

Du säger att du inte har några skyldigheter mot någon, att du endast känner vänskap och ingenting annat gentemot några av de personer som binder dig till Allendes regering, att du gjorde din plikt som militär och som människa. Du har så rätt i vad du säger; jag skulle t o m vilja gå ännu längre och säga, att du i själva verket gav mycket mer än vad man kunde begära av dig. Ingen har rätt att rikta några förebråelser mot dig; du riskerade ju t o m ditt liv i samband med »el Tancazo» (med »Tancazo» åsyftas det misslyckade kuppforsöket den 29 juni 1973, då General Prats i egenskap av ÖB infann sig vid själva presidentpalatset och mitt i skottlinjen, och med risk för eget liv, tvingade kuppmakarna att ge upp. red. anm.). Vem kan glömma det?

Jag ber dig inte längre om något, Carlos. Fienden är fortfarande densamme, och om man retar honom det allra minsta kommer han inte att tveka att göra slut på den som sticker upp. Jag känner en fruktansvärd ångest inför alla förlorade liv och inför tanken på de som kommer att fortsätta att gå till spillo inför våra ögon, dömda för uppdiktade brott som de aldrig har begått – allt medan vi och alla andra vet att den verkliga gärningsmannen åtnjuter den »demokratiska» världens förtroende.

Fienden är gemensam och allestädes närvarande; var och en av oss har en plats i denna värld varifrån han kan installera sin skyttegrav och föra kampen vidare, en kamp som f n saknar ledare. Om jag i något ögonblick bad dig göra något så var det i ett utslag av min förtvivlan, jag hade egentligen ingen som helst rätt till det, jag är ledsen om jag har förorsakat dig problem och tvingat dig ge mig förklaringar som du inte alls var skyldig mig.

Tusen varma hälsningar till dig och Sofia.

Hälsa också till dina barn och dina föräldrar, om du skriver till dem.

undertecknat:
Moy de Tohá

KAMPANJERNA VÄRLDEN ÖVER FÖR FRIGIVANDET AV DE POLI- TISKA FÅNGARNA GER RESULTAT!

Trots juntans massakrer på män, kvinnor och barn; trots att juntan för att bevara borgarklassens och imperialismens kontroll över Chile inte dragit sig för att använda de mest bestialiska metoder; trots att juntan för tillfället har »läget under kontroll», så är man ytterst känslig för vad världssopinionen säger.

Protesterna från hela världen är verkligen något som bekymrar juntan och dess uppbackare. Juntan och dess tidningar försöker naturligtvis alltid framställa dessa protester som konspirationer från »den internationella marxismen». Pinochets paranoia har nu gått så långt att han öppet påstår att också den amerikanska kongressens svaga protester mot juntan beror på att den är infiltrerad av marxister. Det krav som protesterörelsen världen över rest med störst kraft mot juntan i Chile är frigivandet av de politiska fångarna. Detta tryck från världssopinionen samt det svaga intresset från världsimperialismen att satsa på investeringar i

Chile och de oerhörda ekonomiska problem juntan idag har att brottas med, gör att juntan tvingas parfymera över stanken från massgravarna en aning. Detta gör man genom att släppa en del av de politiska fångarna. Det första initiativet var att släppa nästan alla som befann sig på utländska ambassader i Santiago. Därefter började juntan i liten skala också släppa fångar från koncentrationslägren. Detta på villkor att något land accepterade att ge dem asyl.

Chilekommittén i Sverige har ända sedan kuppen fört fram kravet på frigivande av de politiska fångarna: i Chilebulletinen, på möten, i demonstrationer, i flygblad, genom protestlistor etc. I denna vår propaganda har vi fört fram namn på fängslade kamrater – som t ex Carmen Castillo, Luis Vitale och Oscar Garretón. Att dessa och andra har släppts fria beror just på världssopinionens starka protester. Men de som släppts är ändå bara en bråkdel av de omkring 10 000 politiska fångar, kända och okända, som fortfarande sitter i juntans koncentrationsläger. Vi får inte glömma alla de ano-

nyma arbetare, bönder, studenter och andra som sitter där och som inte har sina namn på protestskrivelser och liknande.

Vi får heller inte glömma alla de politiska flyktingar som befinner sig i andra latinamerikanska länder under mycket svåra förhållanden. Speciellt då inte de som befinner sig i Argentina. De får i regel inget arbete, de bor oftast under urusla förhållanden och de hotas ständigt av attentat, kidnappning och mord från den fascistiska terrororganisationen AAA (Den Argentinska Antikommunistiska Alliansen).

Vi måste därför, med ännu starkare röster och med ännu fler i våra led, kräva av juntan att **SLÄPPA ALLA POLITISKA FÅNGAR**, och av den svenska regeringen och andra regeringar kräva **OBEGRÄNSAT MOTTAGANDE AV POLITISKA FLYKTINGAR** från Chile och övriga Latinamerika.

de politiska fångarna!

Genom olika internationella undersökningskommissioner och genom vittnesmål från frisläppta fångar vet man en del om situationen för de politiska fångarna i juntans fängelser och koncentrationsläger, men uppgifterna är ändå knapphändiga. Sammanställningar har dock gjorts av bl a Amnesty International och Internationella Juristkommissionen.

När det gäller antalet fångar är läget av naturliga skäl osäkert, men man kan på goda grunder anta att det finns kring 10 000 runt om i Chile.

Genom den svenska och utländska pressen känner vi till namnen på några av de mest kända koncentrationslägerna som Dawson-ön, Pisagua, Chacabuco, Quiriquina-ön m fl. Men dessa är bara några få i mängden, och på kartan här intill finns de största och mest kända utsatta. I och med att man känner till dessa läger så väl i utlandet har internationella kommissioner lättare att få tillträde till dessa. Det finns dock ett stort antal platser där politiska fångar hålls fängslade utan att omvärlden alls vet om det. Det finns uppgifter som tyder på att det på militärförläggningarna snart sagt överallt finns politiska fångar, och inne i Chile har advokater och anhöriga ofta en helt omöjlig uppgift då det gäller att försöka ta reda på var de politiska fångarna hålls inspärrade.

Behandlingen av fångarna finns väl dokumenterad på olika sätt, och man kan

De viktigaste koncentrationslägren i Chile.

Kartan hämtad ur en broschyr utgiven av Amnesty International.

klart se att tortyr- och förhörsmetoderna blivit alltmer sofistikerade och djävulska,

bl a med hjälp av teknologi och erfarenheter från Brasilien. Det är klarlagt att tortyrexperter från Brasilien har använts i Chile.

Genom massarresteringar, som med jämna mellanrum genomförs i bostadsområdena runt omkring storstäderna, försöker juntan hålla befolkningen i en ständig skräck. Det vanliga är att de flesta av de gripna under dylika massarresteringar återvänder hem efter en tid av förhör och eventuellt tortyr, men ofta kvarhålls några som aldrig återkommer.

En annan metod att söka hålla befolkningen i ständig fruktan går ut på att släppa vissa politiska fångar fria till något man kan karakterisera som villkorlig husarrest. Detta innebär att personen i fråga nästan ständigt måste hålla sig hemma samt med jämna mellanrum – en gång om dagen, ett par gånger i veckan, etc – presentera sig hos polisen. Det innebär också att det vid varje besök hos polisen finns en uppenbar risk för en ny arrestering, med en längre eller kortare ny fängelsevistelse som följd. Därpå följer en ny tid i »villkorlig husarrest», ny arrestering, etc. Det är detta som man i Chile kallar »roterande arresteringar», och det säger sig självt att de personer som drabbas inte kan arbeta under tiden, med allt vad detta innebär av misär och otrygghet.

Gorillorna allt ensammare

Under hösten 1974 blev Pinochet-juntans internationella isolering ytterligare markerad. Inom Förenta Nationerna, där en majoritet av länderna ända sedan september 1973 i olika uttalanden tagit avstånd från gorilladiktaturens terror, har isoleringen nu blivit så gott som total. En resolution som i kraftiga ordalag fördömde juntans kränkningar av de mänskliga rättigheterna i Chile och som krävde frigivning av alla politiska fångar antogs den 23 oktober av FN:s Sociala Utskott med röstsiffrorna 83 mot nio. I FN:s Generalförsamling antogs den sjunde november en liknande resolution, nu med röstsiffrorna 90 mot åtta, 26 nedlagda. I

en omröstning samma dag om en resolution som krävde förre utrikesministern Clodomiro Almeydas omedelbara frigivning fick Chile stöd från endast fyra nationer i världen: Uruguay, Paraguay, Honduras och Nicaragua.

Dessa och andra omröstningar i olika FN-organ visar att de flesta av Chiles normalt pålitliga bundsförvanter (typ USA, Brasilien och Spanien) nu för tiden markerar hur besvärade de känner sig över Pinochet-juntans terror genom att lägga ned sina röster eller vara frånvarande vid voteringarna.

Gorilladiktaturens enda svar på den massiva FN-opinionen har varit vettlösa utfall mot allt vad FN och internationellt samarbete heter. Så gott som alla institutioner som har kritiserat juntan anklagas för att gå världskommunismens ärenden och i ett Radio och TV-tal i mitten av november anklagade Pinochet FN för att vara »otroligt infiltrerat av den sovjetiska imperialismen». FN-resolutionen avslöjade, enligt Pinochet, »en djup kris i den västerländska civilisationen» och visade vidare »svagheten i vissa traditionella demokratiska formen». I chilenska massmedier har utfallen mot FN blivit allt grövre och vulgärare.

Kvinnor och barn bland juntans offer

Utan några som helst mänskliga hänsyn fortsätter militärjuntan i Chile sin blodiga förföljelse av folket. Mördarna har inte dragit sig för att fängsla, tortera och mörda kvinnor och barn. En alltför vanlig metod är att barn torteras inför föräldrarna för att få dem att tala. Efter kuppen har tiotusentals kvinnor och barn misshandlats på detta brutala sätt. Den chilenska vänstern har därför startat en opinionskampanj för dessa kvinnor och barn.

I Latinamerika har kvinnan traditionellt ett mycket lågt politiskt deltagande – i Chile började kvinnornas politiska medvetande att vakna under UP-tiden. Men många av de kvinnor som nu sitter fängslade var inte politiskt aktiva, har dålig psykologisk beredskap och bryts därför snabbt ner av fängelsevistelsen. Den chilenska vänstern har därför, genom kanaler utanför Chile, uppmanat organisationer och individer att protestera. Under »kvinnoåret» 1975 ska man samla fem miljoner kvinnors namn i protest mot juntans övergrepp på kvinnor och barn.

I Sverige har Salvador-Allende kommittén (den chilenska vänsterns organisation i Sverige) och representanter för CUT (chilenska LO) tagit kontakter med svenska LO som klart uttalat sitt stöd för kampanjen och deltar i namninsamlingen.

Det är viktigt att medlemmarna i Chile-kommittén medverkar till att kampanjen får största möjliga spridning. Lokalgrupper kan ordna informationsmöten. Enskilda medlemmar kan t ex ta upp frågan i fackföreningar, kvinnoföreningar eller politiska partier. De kvinnliga fångarna kan tas som ett konkret exempel för att informera om det förtryck som råder på alla nivåer i det chilenska samhället. Då blir inte namninsamlingen en isolerad aktion.

Varje namnunderskrift bör vara en protest. Varje protest ett krav.

**FRIHET FÖR CHILE
FRIHET FÖR DE CHILENSKA KVIN-
NORNA
FRIHET FÖR ALLA POLITISKA
FÅNGAR I CHILE**

(Ur den chilenska vänsterns upprop)

VIOLA MUNOS, 46 år

Ett av tiotusentals offer.

Hon var lärare i socialantropologi vid universitetet i Arica i norra Chile då hon den 11 september 1973 fängslades.

Hon var inte aktiv i något politiskt parti, men anklagades, enligt artikel 4 i »lagen om intern säkerhet», för att ha indoktrinerat studenterna genom att införa marxistiska idéer i undervisningen, och enligt artikel 6 och 11 i samma lag, för att ha deltagit på möten i universitetet alltsedan Eduardo Freis regeringstid på 60-talet.

Den 29 december dömdes hon till 26 års fängelse vid en militärdomstol i enlighet med de undantagslagar som gäller vid krigstillstånd.

Hon befinner sig nu på kvinnofängelset i Santiago, och enligt hennes läkare, som offentligt deklarerat detta, är hon mycket sjuk och i allmänt dålig kondition. Läkaren uppger att hon omöjligtvis kommer att klara av ens ett mycket kortare fängelsestraff än det hon dömts till.

ALEJANDRINA

Sången handlar om en flicka som militären hotade att döda genom att sätta en pistol mot flickans panna inför moderns ögon. Avsikten var att få modern att berätta var fadern befann sig och vad han gjort politiskt.

Sången är skriven av Carlos Smith. Översättning: Gunnel Alderin och Evalotta Johansson.

ALEJANDRINA

Lilla, lilla Alejandrina
lilla flicka från gryningen
Du tittar på gatan
jag undrar vad du ser
Lilla, lilla Alejandrina
oskuldsfulla blomblad
Vad händer i Chile?
Jag hör inte din röst

Jag vill känna, jag vill röra
jag vill ta ditt hjärta
Jag vill säga, jag vill skrika
att någon har fått det att brista

Lilla, lilla Alejandrina
framtidens frömjöl
skratt i den obearbetade leran
som jag inte kan se
Lilla, lilla Alejandrina
idag är du aska
från den bittra elden
som täcker landet

Jag vill känna, jag vill röra

...

Lilla, lilla Alejandrina
lidande lilla barn
stumma lilla snäcka
du kämpar för att leva
Lilla, lilla Alejandrina
mycket är det du sett
du är bara fem år
Vad ska bli av dig?

Jag vill känna, jag vill röra

...

Herrskapet Pinochets julklappar

Dagarna efter jul kunde vi i svensk press läsa små notiser om julfirandet i Chile. Dagens Nyheter hade t ex följande korta beskrivning av det chilenska folkets miserabla jul:

»SORGLIG JULAFTON I CHILE
TT-AFP, SANTIAGO, lördag

Skyutfönstren i Chiles huvudstad Santiago var överfyllda under årets julhandel, men få chilener hade råd att köpa något.

En docka kostar nu ungefär en femtilapp och en cykel över 1 000 kronor. Den officiella minimilönen per månad är 300 kr.

Inflationen har i år minskat till 360 procent jämfört med förra årets officiella siffra på 700 procent. Men trots lönetillägg av olika slag hade chilenerna bara ca en tredjedel av förra årets köpkraft vid jultid i år.

— För många är julen i år en sorglig högtid, skrev Chiles biskopar i ett julbudskap. Det finns inga pengar att få. Lönerna är otillräckliga. Folk är arbetslösa.»

Julen 1974 i Chile »firades» i misärens och terrorns tecken. Julklappsutdelningen i många hem inskränktes till en extra ranson bröd, en bit kyckling eller en apelsin, och tiotusentals chilenska barn tillbringade julen med en av föräldrarna, eller båda, i fängelse eller i koncentrationsläger. Antalet barn med minst en av föräldrarna mördade av juntan överskrider hundra tusen.

Fru Pinochets julklappskampanj

Temat i Pinochet-juntans julbudskap var, föga oväntat, Fred, Frihet och Kärlek. Även gorillorna insåg dock att den cyniska, »kristna» propaganda som juntan översvämmade chilenska massmedier med i december var litet väl torftig som ersättning för de julklappar barnen förväntade sig, och i en stort upplagd kampanj lanserade General Pinochets fru, Lucia Hiriart de Pinochet, slagordet »julklappar till två miljoner barn delas ut av Julkommittén» (i vilken fru Pinochet själv är ordförande).

Detaljerna kring denna kampanj ger dock upphov till vissa tvivel beträffande juntans generositet. Ur reportage i junta-tidningen El Mercurio framgår det t ex att kampanjen var helt baserad på frivilliga insatser: överklassen samt den privata handeln uppmanades att donera prylar till fru Pinochets Julkommitté för vidarebefordran till »de mest behövande barnen». Att kampanjen gick uselt framgår bl a av att en ordförande i en lokal Julkommitté beklagar sig över att butiksinnehavarna »konsekvent vägrat att ställa upp och samarbeta med Kommittén». Ett par dagar före jul hade denna lokalkommitté — belägen i La Reina, ett övre-medelklassområde i Santiago — samlat ihop julklappar till ett uppgivet värde av bara fyra miljoner escudos, eller cirka 10 000 kr. Dessa julklappar skulle räcka till 10 000 barn, var det meningen. Om insamlingsresultatet i La Reina vore representativt för Chile i dess helhet — vilket det dock knappast är, fru Pinochets Julkommittéer existerar bara på vissa håll i landet — skulle varje chilenskt barn alltså få en julklapp med ett genomsnittligt värde motsvarande en femtiondels docka.

Julklappskampanjen — som i chilensk press slogs upp som ett bevis på juntans generositet — gick dåligt; herrskapet Pinochets anhängare visade sig vara såväl få som snåla.

En speciell kampanj till förmån för barnen till de officerare, poliser och soldater som, med fru Pinochets egna ord, »tvingas vara borta från sina hem under julhelgen för att, med risk för sina egna liv, vaka över allas vår säkerhet», tycks också ha gått dåligt. Den enda betydande donation som hade noterats veckan före jul var en gåva på 4 milj escudos från regeringen, motsvarande 2 500 kr till vart och ett av de tre vapenslagen och poliskåren. Vid överlämnandet av denna gåva till krigsmakten framhöll fru Pinochet, »med djup rörelse» (El Mercurio), att »barnen till våra soldater förtjänar de bästa av alla gåvor».

Herr Pinochets julklappar

Dagarna före jul meddelade den chilenska regeringen att avtal träffats om ersättning till telefonbolaget ITT (International Telephone and Telegraph Company). Den chilenska regeringen förbinder sig att betala 95 milj dollar, eller ca 400 milj kronor, i kompensation till ITT.

ITT, som under åren 1970–73 var inblandat i många komplotter och intriger i Chile och som bl a tillsammans med CIA dirigerade ett omfattande ekonomiskt sabotage mot Allende-regimen, nationaliserades utan ersättning strax före septemberkuppen.

De nordamerikanska kopparbolagen Kennecott, Anaconda och Cerro Corp. har även de fått god ersättning av Pinochet-juntan. I februari 1973 accepterade Chile att betala 48 milj dollar till Cerro för den av Allende-regeringen nationaliserade Andinagruvan. I juli slöts avtal mellan den chilenska regeringen och Anaconda. Kostnad för Chile: drygt 253 milj dollar. Till Kennecott har juntan förbundit sig att betala ut 69 milj dollar i betalning för El Teniente-gruvan.

För USA-imperialismen är det julafton nästan jämt i dagens Chile. I och med Pinochets gåva till ITT har juntan under det senaste året förbundit sig att betala ca 460 milj dollar, eller nära två miljarder svenska kronor, till de fyra f d nordamerikanska bolag som mest aktivt bidrog till Allendes fall.

Två miljarder kronor... Eller lika med ett tusen kronor per chilenskt barn.

På förstasidorna i Chiles tidningar kunde man under julhelgen se fru Lucia Hiriart de Pinochet dela ut julklappar till fattiga barn.

En femtiondels docka i genomsnitt.

S. V.

Böcker & skivor

Böcker

Chile 1970-73, The political economy of the rise and fall of the unidad popular. Stefan De Vylder (Unga Filosofers Förlag 1973). Doktorsavhandling. Behandlar grundligt det ekonomiska skeendet under UP-tiden. 15 kronor - hela beloppet går till Chilekommitténs kampfond.

From Colonialism to Dependence - An introduction to Chile's Economic History. Stefan de Vylder. SIDA-tryck 1974. Kan beställas gratis från: SIDA, Informationsavdelningen, 105 25 Stockholm, tel 08-15 01 00.

Vietnam visar vägen. Om USA-imperialismen före och efter Paris-avtalet. Materialet sammanställt av tidskriften Kommentars Sydostasien-grupp och utgiven på Unga Filosofers förlag. Kan rekvideras därifrån (Unga Filosofers förlag, Box 3212, 102 64 Stockholm, postgiro 19 59 88-1) eller från Chilekommittén. 15 kronor.

Bl a tar artiklarna upp:

Vilken betydelse har den vietnamesiska revolutionen för befrielseströrelser och förtryckta arbetare och bönder i övriga världen?

Hur har styrkeförhållandena mellan USA och andra imperialistiska makter förändrats?

VÄRNPLIKTIG I SVERIGE, I CHILE

CHILEKOMMITTÉNS SMÅSKRIFTSERIE NR. 1

Hur kom det sig att de värnpliktiga i Chiles armé gick med på att delta i kuppen den 11 september 1973? Den frågan är särskilt aktuell för dom som just nu gör lumpen också i vårt land. Huvudfrågan är naturligtvis: vilken är militärens roll i Chile och i Sverige, och vems intressen bevakar/bevarar den?? Kring dessa frågor är skriften ovan koncentrerad. Den är gratis för värnpliktiga, annars kostar den 25 öre. **BESTÄLL!**

Småskriftserien

Nr 1: Värnpliktig i Sverige, i Chile. 16 sidor. 1 krona. (Se artikel sid)

Nr 2: Vad angår oss Chile? 30 sidor. 2 kronor. Skriften riktar sig till alla som arbetar inom skolan, lärare och elever. Den visar på varför det är viktigt att ta upp just Chile som konkret exempel på hur de mänskliga rättigheterna på det mest vidriga sätt kränkts av militärjuntan och hur USA-imperialismen aktivt griper in när ett land försöker bryta beroende av det utländska kapitalet.

Nr 3: Om kultur- och musikliv i Chile. Ut kommer under februari, kan beställas från Chilekommittén. Handlar framför allt om musik. Berättar om den musiktradition som fanns under befrielsekriget mot spanjorerna under 1800-talet fram mot 40- och 50-talet då folkliga sångare, den mest kända hos oss är kanske Violetta Parra, började använda sången och musiken politiskt. Tar också upp UP-regeringens kulturpolitik. Vistexter.

Chile kämpar

En LP med politiska sånger av en chilensk kamrat beräknas komma ut i februari. En del av intäkterna kommer att gå till Chilekommitténs insamling till motståndsrörelsen.

BESTÄLLNINGSLISTA:

Böcker

Terrorn i Chile	16 kr
Fallet Chile	22 kr
Socialismen måste krossas (ITT-dokument)	15 kr
Pedro arbetar	15 kr
Svenska Riksteatern:	
Latinamerika	10 kr
Dag Hareide, Chile på vei til socialismen (norska)	18 kr
Chile - om den fredlige overgang til socialismen (danska)	15 kr
Vietnam visar vägen	15 kr
Chile 1970-73. The political economy of the rise and fall of the unidad popular	15 kr

Tidskrifter, svenskspråkiga

Chile-bulletinen, alla nummer fr o m -73.	
Alla nummer 2 kr utom nr 2 -73 1 kr och nr 3-4 -74 3 kr.	
Chile-kommitténs nyhetsbulletin	2 kr
Latinamerika (latinamerikagruppern Lund)	2 kr

Tidskrifter, spanskspråkiga

Chile-kommitténs nyhetsbulletin	2 kr
Si Companero, Västberlin (Si Companero nr 5)	4 kr
Chile - informativo internacional, Argentina	3 kr
Combate, RMF	2 kr

Småskrifter

La Firme på svenska	3 kr
T Sellström: Chile efter kuppen (särtryck ur Kommentar nr 1-74)	1:50 kr
F Kupferberg: Fascism och klasskamp	1 kr
FK: Chile - klasskamp och strategi	5 kr

VPK: Solidaritet med

Chiles folk	3 kr
RMF: MIR och Fjärde Internationalen	2 kr
SKP: Chile	3 kr
MAPU: Chile - ett halvår efter kuppen	1:50 kr
MAPU: 5-årsjubileum. Dokumentsamling	7 kr
IC (Kristna Vänstern): Chile kämpar	3 kr
Chile kämpar II	2 kr
Latinamerika (latinamerikagruppern i Stockholm)	3 kr
Pentagons roll i Chile-kuppen (Latinamerikagruppern i Stockholm)	1 kr
Budapestdeklarationen	0:25 kr

Grammofonskivor

Ali Primera: En solidaridad con la resistencia chilena contra el fascismo	30 kr
Jan Hammarlund: Tusen stjärnor över Chile	30 kr

Affischer

Muraffisch	10 kr
MAPU-affisch inför 11 september 1974	3 kr
SAK-affisch inför 11 september 1974	3 kr
Polis-affisch	3 kr
PS-affisch	3 kr
Insamlingsaffisch	0:25 kr

Övrigt

Klistermärken, karta	0:50 kr
Rockmärke	1 kr
MIR-vimpel	5 kr
Allende-vimpel	5 kr

Glöm inte skicka med pengar för portot när du beställer.

Pg 88 72 33-5,

Chilekommittén, Stockholm

Mexico bryter med Chilejuntan

I november förra året bröt Mexicos regering de diplomatiska förbindelserna med den chilenska militärjuntan. Detta trots att man tidigare under året hade träffat ett avtal om att höja förbindelserna till ambassadörsnivå. Att Mexicos regering sedan bestämde sig för att i stället *bryta* de diplomatiska förbindelserna är en händelse som är värd mer uppmärksamhet än borgerliga massmedias få, undanstoppade och helt okommenterade rader; det innebär nämligen ännu ett steg mot en internationell isolering av Chiles gorillor. Chilebulletinen har därför varit i kontakt med Mexicos ambassadör Francisco Castillo Najera, här i Stockholm, och på frågan varför man har avbrutit de diplomatiska förbindelserna svarar han så här:

– Mexico hade goda förbindelser med Allende och hans demokratiskt valda regering. Efter kuppen leddes arbetet vid ambassaden i Santiago av vår handelsattaché. Vår ambassad var öppen för människor som sökte politisk asyl. I juni fanns där 72 personer. Ambassaden gjorde så en framställan till juntan att

dessa 72 samt en av Allendes ministrar, Clodomiro Almeyda (som då satt fängslad), skulle få utresetillstånd för asyl i Mexico. När utresetillstånd vägrades för Almeyda var det bara att konstatera att varken diplomatiska, kulturella eller kommersiella förbindelser existerade och stänga ambassaden. Anledningen till att vi väntade mer än ett år med detta »konstaterande» var just att vi ville hålla ambassaden i Santiago öppen för att kunna ta emot flyktingar.

Chiles ambassadör i Stockholm, Svante Törnvall, gömmer sig numera undan. Efter några dagars intensiv jakt lät han genom sin sekreterare meddela att han inte hade några kommentarer till Mexicos handlande. »Vänd er till Mexicos ambassad. Det är Mexico som har brutit, inte vi», lät han hälsa.

Clodomiro Almeyda har senare frisläppts och befinner sig nu i säkerhet utanför Chile. De 72 personer som i juni vistades på Mexicos ambassad i Santiago lever nu i Mexico, där i dag ca 800 chilenska flyktingar har politisk asyl.

PRENUMERERA

Nu när de borgerliga massmedia praktiskt taget helt slutat behandla utvecklingen i Chile blir Chilebulletinens uppgifter ännu större och viktigare för solidaritetsarbetet. Bl a måste vi nå ut till väsentligt fler, dvs höja vår upplaga. Ett sätt för dig att stödja oss i denna strävan är ATT PRENUMERERA! i år får du fler nummer för samma pris: 7 nr för 15 kr. Och utskicken skall gå fortare än hittills. Bara fördelar alltså. Hela årgång 1974 säljer vi nu för 10:–, 1973 (ej komplett) för 5:– och köper du bägge årgångarna får du dem för 15:–. Betala på postgiro 88 72 3–5, Chilebulletinen och ange på talongen vad betalningen avser.

Stöd Chilekommitténs bötesfond:

Pg 70 90 40-0

När de repressiva styrkorna i Sverige slår till mot Chilekommitténs medlemmar sker detta i regel med stöd av den sk Batonglagen, dvs Lagen om Tillfälligt Omhändertagande (LTO). Då misstanke om brottslig gärning föreligger tillämpas dock andra paragrafer; att visa upp dockor föreställande gorillor definieras t ex av Stockholmspolisens som »förargelseväckande beteende», och de kamrater som klistrar upp Chilekommitténs affischer åker understundom dit för »skadegörelse». Böterna kan bli rätt så kännbara för de kamrater som drabbas. Eftersom Chilekommittén på goda grunder förmodar att ovannämnda brottsliga gärningar kommer att fortsätta att äga rum manar vi alla medlemmar och sympatisörer att lämna ekonomiska bidrag till de kamrater som har oturen att råka ut för polisens förargelseväckande beteende.

Stöd Chilekommitténs bötesfond!

Pg 70 90 40–0, »Bötesfonden», Chilekommittén, Stockholm.

Klubb P.dir. trpt. avd.
Avd. 3001 av S.F.
Fack
111 21 STOCKHOLM

Den 11 september 1973 våldtogs det chilenska folket av en fascistjunta. Denna junta understöddes av CIA-dollar från USA.

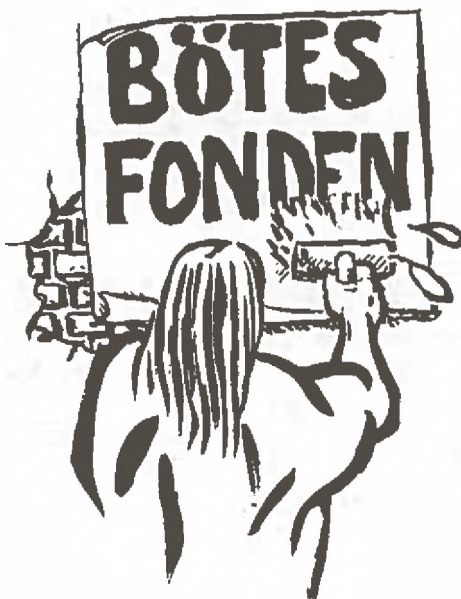
Tiotusentals arbetare fängslades, torterades och mördades. Deras »brott» var att de kämpat för ett fritt socialistiskt Chile, utan styrning av utländska kapitalintressen.

Idag, drygt ett år senare, har folket i Chile åter börjat organisera sig mot förtrycket. Motståndskommittéer har bildats på arbetsplatser och i bostadsområden. Under det senaste året har mer än 350 strejker ägt rum runt om i Chile.

Vi postanställda chaufförer och lastbiträden i Stockholm vill uttrycka vår avsky mot fascisternas terror i Chile genom att skänka 300 kr till den chilenska Motståndsrörelsen genom Chilekommittén, pg 65 39 28 - 2.

Uttalandet antaget då ett allmänt medlemsmöte den 23 sept 1974.

Samma möte hemställer att Avd 3001:s repr.skap skänker 1.000 kr till Chilekommitténs insamling.

Kampen fortsätter

Mi vida, ibland And- ibland Andernas höga
 berg mi vida, finns det stjärn-, finns det
 stjärnor i tusen- tal (2) tusentals stjärnor,
 ja, tusentals stjärnor över Chi- le, mi vida, lysan-
 de över arbetar kampen, ja, mi vida, ibland
 And- ibland Andernas höga berg.
 1. Tre hundra femti strejker, ja ja ja, under juntans
 2. Kampen tar aldrig slut, mi vida, varken natt eller
 tid, från ett år till det andra, ja, ja,
 dag, aldrig förr'n Chile blivit kommün-
 ja, så nog finns det liv, tre hundra femti strejker, ja ja
 istället en gång, ja, ja, mi vida, ibland And- ibland
 ja under juntans tid.
 Andernas höga berg.

Cuecan »Kampen fortsätter» finns på en ny skiva med Jan Hammarlund och andra svenska och chilenska kamrater. Skivan innehåller bl a visor av Violeta Parra, översatta till svenska av Jan Hammarlund. Hälften av intäkterna går till Chilekommitténs insamling till motståndskampen.